

forpligtet til at skaffe de fornødne Sygelokaler til Veie, ihvilken Henseende jeg kan henvise til en Høiesteretsdom af 14de September 1871, men naar Kjøbenhavns Kommune allerede har havt saa store Vanffeligheder at overvinde for at skaffe de fornødne Lokaler til Veie, naar der udbrød saa ubetydelige Epidemier som denne Typhus exantematicus og senere Kopperne, er det indlysende, at det vilde berede Kommunen de største Vanffeligheder, naar en større Troppesstyrke blev koncentreret omkring Kjøbenhavn, og der stilledes forøgede Fordringer om flere Sygelokaler. — Krigsministeriets Stilling overfor Kommunen, naar der har været Spørgsmaal om Foranstaltninger sigtende til Befolkningens Vel, tør jeg paastaar altid har været velvillig. Jeg skal tillade mig at henvise til, hvad der i den Retning tidligere er foregaaet. I 1865 opstod der her Frygt for en Koleraepidemi; og da blev øieblikkelig den største Del af Lynetten overladt til Kjøbenhavns Kommunes Raadighed, for at den der kunde oprette et Koleralasareth. Da det i 1866 paa Grund af de den Gang bestaaende politiske Forhold blev nødvendigt at henlægge en Garnison paa Lynetten, maatte naturligtvis den Bygning, som var stillet til Kommunens Raadighed, røimmes af denne og igjen stilles til Hærens Raadighed, men Krigsministeriet stillede da en to-etages Bygning paa Smedelinien til Kommunens Disposition, som denne kunde benytte til foreløbigt Koleralasareth, naagtet Afgivelsen af denne Bygning beredede ikke saa faa Vanffeligheder og medførte en Lufning af Pasagen paa Smedelinien, og naagtet det den Gang blev bestemt fraraadet af den høieste militære Myndighed i Kjøbenhavn. Dette midlertidige Koleralasareth var det foreløbig Tanke kun at overlade Kommunen for en meget kort Tid, men Kommunen vedblev dog at være i Besiddelse deraf indtil Sommeren 1870, da den selv opsigde Overenskomsten og traf Foranstaltning til at oprette et midlertidigt Koleralasareth udenfor Kjøbenhavn, nemlig paa den saakaldte „Kløvermark.“ For at faae en let Afgang til dette Lasareth uden at føre de Syge fra de paa Rheden liggende Skibe igennem Kjøbenhavn, maatte Kommunen henvende sig til Krigsministeriet,

og dette aabnede da med megen Beredvillighed Afdgangen over Kvintus til Kløvermarken, og Marineministeriet gav for sit Bedkommende Tilladelse til, at Fartøier, som førte Syge, maatte passere, naagtet denne Transport af Kolerasyge ikke var uden Betænkkelighed og Ulempe, navnlig over Kvintus, hvor der som oftest var samlet et meget betydeligt Antal Militære til de Arbeider og Dveller, som foregik der. Endvidere har Krigsministeriet ved enhver Leilighed, naar Kommunen har henvendt sig til det om Vaan af Inventariegjensstande, vist sig imødekommende og givet Ordre til, at disse Gjenstande skulde udleveres fra Inventariedepotet, naagtet det ingenlunde kunde siges, at dette var overensstemmende med Inventariedepotets Hensigt eller Bestemmelse. Dgsaa ved denne sidste Leilighed, da man ønskede at faae Søetatens Hospital overladt af Krigsministeriet til Koppelasareth, har man vist imødekommen. Jeg svarede afflaaende paa Andragendet om Søetatens Hospital, men da et af Magistratens Medlemmer var personlig tilstede i Krigsministeriet for at erfare Svaret paa det indgivne Andragende, anmodede jeg Krigsministeriets Direktør om at underrette ham om, at der under Marineministeriets Omraade fandtes en Bygning, som man var villig til at overlade Kommunen enten til Koppes-hospital eller til Afbenyttelse som Skole i det Tilfælde, at Magistraten foretrak at etablere Koppes-hospitalet i en Skolebygning. Den omtalte Bygning er den ene Ende af Søværnshuset, hvilken Bygning vel ligger umiddelbart op til større Behovsleiligheder og til en Kaserne, men jeg fandt dog, at man her kunde vise imødekommen, og den blev saaledes tilbudt til Kommunen. Jeg har senere gjentagne Gange forespurgt i Marineministeriet, om der var stillet noget Forlangende om at faae denne Bygning overladt, men man har svaret mig, at det var der ikke. Jeg har derefter underhaanden udenfor forhørt mig om, hvorfor man ikke vilde afbenytte denne Bygning, og man har da svaret mig, at det vidste man egentlig ikke; man vidste vel, at den var undersøgt — jeg tror af Stadslægen — men at man ikke var tilfreds med Bygningen. Nu er det ganske vist, at det ikke er